

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.39/2014/19. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év november hó 11. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

végzést:

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt az I.r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. év október hó 24. napján kelt 6.B.201/2013/38. számú ítéletét az I.r. és a II.r. vádlott tekintetében **helybenhagyja** azzal, hogy az I.r. vádlottat az 1978. évi IV. törvény 263/A.§ (1) bekezdés a./ pontjába ütköző lőfegyverrel visszaélés bűntette miatt emelt vád alól tekinti felmentettnek.

A II.r. vádlott helyesen 2012. augusztus hó 25. napjától állt lakhelyelhagyási tilalom alatt.

A Flobert kaliberjelű pisztoly a Budapesti Rendőr-főkapitányság Gazdasági Igazgatóság Műszaki Osztályán BJ.80/2012. számú bűnjeljegyzékben van nyilvántartva.

Az I.r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Az I.r. vádlott állandó lakóhelyét és tartózkodási helyét pontosítja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék 2013. október hó 24. napján kihirdetett 6.B.201/2013/38. számú ítéletével az I.r. vádlott bűnösségét emberölés bűntettének kísérletében (Btk.160.§ (1), (2) bekezdés b./ pont) állapította meg, ezért öt 11 év fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. Ugyanakkor az I.r. vádlottat a Btk.263/A.§ (1) bekezdésének a./ pontjába ütköző lőfegyverrel visszaélés bűntettének vádja alól felmentette.

A II.r. vádlott bűnösségét rablás bűntettének kísérletében, mint bűnsegéd (Btk.365.§ (1) bekezdés a./ pont) állapította meg, ezért öt 2 év börtönbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint az előzetes

fogvatartásban töltött idő beszámításáról. Az elsőfokú bíróság döntött a bűnjelek jogi sorsáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlottak terhére az ügyész jelentett be fellebbezést az I.r. vádlott tekintetében a löfegyverrel visszaélés büntetése vonatkozó felmentő rendelkezés miatt bűnösség megállapítása és a kiszabott főbüntetés súlyosítása, míg a II.r. vádlott esetében súlyosabb minősítés és súlyosabb büntetés kiszabása végett.

Az I.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása miatt és enyhébb minősítés, valamint a kiszabott büntetés enyhítése érdekében, a II.r. vádlott és védője a bűnösség megállapítása miatt felmentésért élt fellebbezéssel.

Az I.r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltáblához 2014. november 5. napján érkezett beadványában a fellebbezését részletesen megindokolta. Ennek lényege szerint mind a minősítés, mind a bizonyítási indítvány elutasítása tekintetében úgy nyilatkozott, hogy fenntartja a korábban előadott védelmi fellebbezését. Álláspontja szerint az I.r. vádlott a löfegyverrel visszaélés tekintetében abban a feltevésben volt, hogy a fegyver rendeltetésszerű használatra alkalmatlan. Az eljárás során indítványozott DNS vizsgálat tekintetében úgy a pisztoly, mint a kés esetében a korábban megfogalmazott indítványát fenntartotta és egyúttal indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla bizonyítás kiegészítése keretében rendelje el a genetikai vizsgálatokat. A bizonyítékok értékelése kapcsán hangoztatta, hogy a poligráfus vizsgálat eredményét a bíróság ne vegye figyelembe tekintettel arra, hogy annak elrendelése nem a Be. szabályai szerint történt. Összegezve álláspontja szerint az I.r. vádlott cselekményének helyes minősítése fegyveresen elkövetett rablás büntetése kísérlete, valamint gondatlanságból elkövetett súlyos testi sértés vétsége.

A II.r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltáblához 2014. szeptember 12-én érkezett beadványában a fellebbezését részletesen megindokolta. Ebben előadta, hogy a törvényszék megalapozatlanul vont következtetést a II.r. vádlott bűnsegédi magatartására. Tanú1. tanúvallomása alapján nem lett volna megállapítható, hogy az I-II.r. vádlottak a rablás megvalósításában egyeztek meg. Rámutatott arra is, hogy a tényállás álláspontja szerint nem rögzíti a II.r. vádlott bűnsegédi minőségének ténybeli alapját sem.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.261/2013/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést szűkített körben tartotta fenn. Álláspontja szerint a vádlottak és védőik által előterjesztett fellebbezés alaptalan. Az első fokon eljáró törvényszék a bizonyítást legnagyobbbrészt a perrendi szabályok betartásával folytatta le, ugyanakkor eljárási hibát vétett, amikor elmulasztotta a bűnjelként lefoglalt pisztoly Be.303.§ (1) bekezdése szerinti - tárgyaláson történő - felmutatását. Az ítéleti tényállást a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt hibáktól, hiányosságoktól mentesen állapította meg és a ténymegállapító tevékenységéről részletesen számot is adott. Az ügyészi vélekedés szerint a történeti tényállás az I.r. vádlott személyi viszonyai tekintetében, illetőleg a löfegyverrel visszaélés büntette alapjául szolgáló jogszabályi hivatkozások körében szorul pontosításra. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság vegyen fel bizonyítást az ügyben, a bűnjelként lefoglalt Flobert pisztolyt a tárgyaláson az említett törvényhelynek megfelelően mutassa fel. Az indítványozott

bizonyítás elvégzése után az elme- és fegyverszakértői véleményekkel kiegészített ítéleti tényállást felülbírálnak tartotta. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség szerint a megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett az I.r. és II.r. vádlott bűnösségére és a cselekményeiket is törvényesen minősítette. Az I.r. vádlottat érintő lőfegyverrel visszaélés büntetése tekintetében a megismert körülményekből helytelenül következtetett arra, hogy az I.r. vádlott tévedésben volt a tényállásban írt Flobert pisztoly valódiságát illetően. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg. Az I.r. vádlottat mondja ki bűnösnek lőfegyverrel visszaélés büntetében. Vele szemben halmazati büntetésként a büntetési tételkeret középértékéhez igazodó lényegesen súlyosabb fő- és mellékbüntetést, míg a II.r. vádlottal szemben a felfüggesztő rendelkezés mellőzésével lényegesen hosszabb tartamú börtön főbüntetést és közügyektől eltiltás mellékbüntetést szabjon ki.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Be.363.§ (2) bekezdés b./ pontja alapján, figyelemmel a Be.353.§ (1) bekezdésére a bizonyítás kiegészítése érdekében tárgyalást tartott. A másodfokú bírósági tárgyaláson az I.r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy nem kíván vallomást tenni, míg a II.r. vádlott fenntartotta a korábbi tárgyaláson előadottakat. A Fővárosi Ítéltábla az ügyészi indítványnak megfelelően a tárgyaláson a Be.303.§ (1) bekezdése szerinti bírói szemlét lefolytatta, ennek keretében a BRFK Gazdasági Főosztály Műszaki Osztályán Bj.80/2013. szám alatt kezelt Flobert típusú pisztolyt felmutatta. Az I.r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy nem tudja, hogy ez volt-e nála, míg a II.r. vádlott előadta, hogy nem látta az I.r. vádlottnál ezt a fegyvert.

Az I.r. vádlott védője a tárgyaláson indítványozta, hogy a másodfokú bíróság bizonyítási kísérletet rendelje el abban a körben, hogy az I.r. vádlott és a sértett hogyan helyezkedtek el az elkövetés idején. Álláspontja szerint a fényképek alapján pontosan beállítható, hogy ki milyen távolságra lehetett, ezzel a cselekmény térbeliségét szeretne volna igazolni, illetve cáfolni.

A másodfokú tárgyaláson az ügyész perbeszédében a vádlottak terhére bejelentett ügyészi fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta. Álláspontja szerint a lefolytatott szemle alapján sem lehet a pisztolyt játéknak nézni, azt nem azért ütötte ki a sértett a vádlott kezéből, mert játék pisztolynak vélte. Az ügyészi álláspont szerint ez a pisztoly lőfegyver, erre tekintettel indítványozta, hogy az ítéltábla az I.r. vádlott bűnösségét lőfegyverrel visszaélés büntetében is mondja ki. Úgy foglalt állást, hogy a büntetés a II.r. vádlott esetében sem alkalmas a büntetési célok elérésére, ezért mindkét vádlottal szemben súlyosabb büntetés kiszabása indokolt azzal, hogy a II.r. vádlott tekintetében a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés nem elégséges a büntetési célok elérésére, vele szemben végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabására és közügyektől eltiltás alkalmazására van szükség.

Az I.r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést változatlan tartalommal tartotta fenn. Álláspontja szerint a fegyver külleme, fogása egyértelműen alátámasztja, hogy ez inkább

gyerekjátéknak tűnik, ezért a felmentés törvényes. Hangoztatta, hogy az I.r. vádlott nem vitt kést magával az elkövetéshez, hanem azt a bolt pultjáról vette fel. Ennek igazolására lett volna alkalmas a DNS vizsgálat, mert igazolást nyert volna, hogy a bolt dolgozóinak a DNS-e is megtalálható rajta. Rendelkezésre állnak a kamera felvételek, ennek ellenére a sértett mégis másként emlékezett az eseményekre, mint ami a kamera felvételekből kiderült. Kiemelte azt is, hogy a sértett a pénztárgép letétele után indokolatlanul és értelmetlenül a pult felé mozdult, ennek során került abba a helyzetbe, hogy miután a vádlott a kést letenni készült, illetve az asztalba beleszúrni, a szűrő mozdulatot végző vádlott késébe belelépett és az teljesen függőlegesen átszúrta a sértetti hasfalat. Hangsúlyozta azt is, hogy ha valaki szándékosan élet elleni sérülést akar okozni ilyen távolságból, soha nem úgy tartja a kést, ahogy azt a vádlott tartotta a felvételek tanúsága szerint. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, fegyveres rablás kísérletében állapítsa meg védenca bűnösségét, illetve az élet elleni cselekmény tekintetében csupán a gondatlanságát értékelje. A kiszabott büntetés lényeges enyhítését indítványozta.

A II.r. vádlott védője a másodfokú bírósági tárgyaláson perbeszédében a felmentésre irányuló fellebbezést változatlan formában tartotta fenn. Álláspontja szerint, hogy nem bizonyított az, hogy az I.r. és a II.r. vádlott előre megbeszélték volna a rablás elkövetését. Okfejtése szerint tanú1. tanúvallomására nem lehetett volna ítéleti tényállást alapítani, ugyanis semmi bizonyíték nem támasztja alá tanú1. által elmondottakat. Mivel a II.r. vádlott bűnössége kétséget kizáróan nem állapítható meg, erre figyelemmel kérte az ítélet megváltoztatását és védenca felmentését.

Az I.r. és a II.r. vádlottak az utolsó szó jogán nem kívántak semmit előadni.

Az ügyészi, valamint a védelmi fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyészi és a védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül a Be.348.§ (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék ítéletét és az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárást.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat a bizonyítási eljárás lefolytatása során alapvetően megtartotta. Relatív eljárási szabályt sértett, amikor az I.r. vádlott poligráfos vizsgálatáról készült szaktanácsadói véleményt a tárgyalás anyagává tette (35. tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal), valamint ítélethozatala során a bizonyítékok körébe vonta és azt bizonyítékként értékelte (elsőfokú ítélet 25. oldal utolsó bekezdése).

A Fővárosi Ítéltábla 5/2014. (IX.29.) BK véleménye szerint a bírósági eljárásban a törvény kizáró rendelkezése alapján nincs lehetőség arra, hogy a poligráfos vizsgálatról készült jegyzőkönyv okirati bizonyítékként felhasználásra kerüljön. A poligráfos vizsgálat eredménye nem minősül bizonyítási eszköznek és így a bíróság a bizonyítékok között sem értékelheti. A Be.76.§ (1) bekezdésében taxatív felsorolást ad a bizonyítás eszközeiről, amelyek között a poligráfos vizsgálatról készült szaktanácsadói vélemény nem szerepel. Ebből egyenesen következik, hogy a poligráfos vizsgálatról készített szaktanácsadói vélemény nem minősül bizonyítási eszköznek, így az abban foglalt ténymegállapítások bizonyítékként az ügydöntő határozat kialakításakor nem értékelhetőek. A poligráfos vizsgálat eredménye a nyomozóhatóság munkáját segítő, orientáló eszköz, amely például

segíthet egyes bizonyítási eszközök feltárásában. Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az I.r. vádlott poligráfós vizsgálatáról készült szaktanácsadói véleményt a bizonyítékok köréből kirekesztette.

Az elsőfokú bíróság fenti eljárási szabálysértése azonban olyan relatív szabályszegés, amely nem gyakorolt lényeges hatást az eljárás lefolytatására, a büntetőjogi fő kérdés eldöntésére, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására, ezért a Be.375.§ (1) bekezdése alapján nem eredményezhette az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. Egyebekben a Fővárosi Törvényszék a bizonyítási eljárást maradéktalanul, perrendszerűen folytatta le.

Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének teljességgel eleget tett. A beszerzett bizonyítékokat logikusan értékelte, mérlegelte. Törvényesen járt el, amikor az I.r. vádlottnak az eljárás során folyamatosan változtatott, a sértett és a tanúk vallomásával is ellentmondó védekezését elvetette. Helyesen utalt arra, hogy az I.r. vádlott védekezése nem csupán a sértett és az elkövetés helyszínén jelen volt tanúk vallomásával nem egyezik, hanem teljes mértékben ellentétben áll a vádlotti cselekvőségről készült kamerafelvételekkel, valamint az igazságügyi orvosszakértő kategórikus megállapításaival is.

Az I.r. vádlott védőjének fellebbezésében foglaltakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy a sértett, valamint tanú1. szavahihetőségét nem csupán az igazságügyi orvosszakértői vélemény támasztotta alá, hanem a vádlotti magatartás minden releváns részét rögzítő kamerafelvételek is. Ez alapján teljességgel kizárható volt az, hogy az I.r. vádlottat csupán gondatlanság terhelte volna a sértettnek okozott sérülés tekintetében. Szintén a védői felvetésre figyelemmel a másodfokú bíróság rámutat arra is, hogy a kamerafelvételeken egyértelműen látható: az I.r. vádlott nem az eladói pultról, hanem a ruházatából vette elő a későbbi ölési cselekmény kísérletéhez használt elkövetési eszközt, vagyis az ítéleti tényállásban körülírt kést. Az I.r. vádlott cselekvőségének ezt a mozzanatát sem csupán a sértett és helyszínen jelenlévő, az eseményeket figyelemmel kísérő tanú1. tanúvallomása támasztotta alá, hanem a fenti teljességgel objektív bizonyíték is megerősítette.

Az elsőfokú bíróság törvényes indokát adta annak, hogy milyen tények és tényből levont következtetések alapján volt megállapítható, hogy a vádlottak előzetesen megbeszélték a Tabán ABC sérelmére elkövetett rablási cselekményt. A Be.4.§ (2) bekezdésében írt in dubio pro reo elvet megfelelően alkalmazva helyesen állapította meg az ítéleti tényállást csupán abban a körben, amelyet a II.r. vádlott terhére értékelhető bizonyítékok kétséget kizáró módon alátámasztottak. Ezért helyesen járt el, amikor terhelő adat hiányában sem az élet elleni cselekmény kísérletében, sem a súlyosabban minősülő fegyveres rablás kísérletében bűnsegédi bűnrészességet a II.r. vádlott terhére nem rótt. A védői felvetésekre figyelemmel ugyanakkor megjegyzendő, hogy a rendelkezésre álló egybecsengő tanúvallomások alapján megállapítható volt, hogy a II.r. vádlott az I.r. vádlottat járó motorral várta a kisbolt közelében és a helyszínről azonnal elhajtottak. Az elsőfokú bíróság valamennyi bizonyítékot értékelési körébe vonó, logikus mérlegelést követően helyesen vetette el a II.r. vádlott tagadó vallomásait. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által kifejtettekhez csupán annyit

kíván hozzátenni, hogy a II.r. vádlott arra sem adott magyarázatot, hogy szorult anyagi helyzete ellenére miért vállalta öncélúan az I.r. vádlott városban történő fuvarozását.

A Be.4.§ (2) bekezdésében meghatározott alapelvet az I.r. vádlott terhére rótt lőfegyverrel visszaélés bűntette tekintetében is helyesen alkalmazta a Fővárosi Törvényszék. A másodfokú bírósági eljárásban felvett bizonyítás eredményeképpen sem lehetett kétséget kizáró pozitív következtetést levonni a lőfegyverrel visszaélés tekintetében az I.r. vádlott tudattartalmára. A másodfokon felvett bírói szemle keretében lefolytatott bizonyítás eredményére is figyelemmel az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg, hogy nem nyert kétségkívül bizonyítást, miszerint az I.r. vádlott tudta, hogy a lőszer nélküli pisztoly valódi, működőképes lőfegyver, melynek tartásához engedély szükséges. A másodfokú bíróság előtt fogantatosított bizonyítási cselekmény során ugyanis megállapíthatóvá vált, hogy a szóban forgó lőfegyver egybeöntött, nincs rajta szánszerkezet elmozdítható alkatrész, csupán az eltört kakas felhúzása után lehet egyetlen löszert behelyezni a csőbe. Egyebekben pedig lőszer az elkövetéskor sem volt a fegyverben és azt az I.r. vádlott nem is vásárolt a fegyverhez.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék által helyes mérlegelés útján megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, az az alábbi kiegészítésekkel irányadó volt a felülbírálat során. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéleti tényállását a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján az iratok tartalmára figyelemmel az alábbiakkal egészíti ki.

- Az elsőfokú ítélet 23. oldaláról az ítélet 3. oldalára a tényállásba átemelendő: az I.r. vádlott kóros elmeállapotban nem szenved, esetében disszociális személyiségzavar állapítható meg. A cselekmény elkövetésének idején sem szenvedett elmebetegségben, gyengeeméjűségben, tudatzavarban, szellemi leépülésben, amely képtelenné tette, vagy korlátozta volna abban, hogy cselekménye következményeit felismerje, vagy a felismerésnek megfelelően cselekedjék. Személyiségzavara beszámítási képességet korlátozó tényezőként nem értékelhető.
- Az ítélet 4. oldalának utolsó bekezdésébe átemelendő az ítélet 22. oldaláról: a 9 mm Flobert kaliberjelű KESERŰ mod. KEF típusú pisztoly a 2004. évi XXIV. törvény 2.§ 16. pontja értelmében lőfegyvernek (tűzfegyvernek) minősül. Ugyanezen törvény 3.§ (1) bekezdés c./ pontja szerint megszerzéséhez, tartásához engedély szükséges. A pisztoly működőképes, lövés leadására alkalmas, csőfuratából kilőhető lövedéke súlyos sérülés, maradandó fogyatékoság okozására alkalmas, azonban emberélet kioltására nem.
- Az elsőfokú ítélet 5. oldalának 3. bekezdésének 6. sora kiegészítendő azzal, hogy a sértett a vádlotti szúrást - sikertelenül - de megpróbálta elhárítani, ezért a szúrás elszenvetését megelőzően a vádlotthoz közelebb lépett és ekkor érte a szúrás (nyomozati irat 309-től CAM2. felvételei alapján).

- Az ítélet 5. oldal 5. bekezdése kiegészítendő azzal, hogy a helyszínen tartózkodó tanúk a II.r. vádlott által vezetett gépkocsi forgalmi rendszámát a rendőrség számára telefonon bediktálták. (CAM2. felvételének hanganyaga, valamint 13. tárgyalási jegyzőkönyv 28. oldala alapján)
- A vádlott által magával vitt lőfegyvert a helyszínen az eladó pult eladói részén a földön találták meg, az lefoglalásra került. (nyomozati irat 199-201. helyszíni szemle jegyzőkönyv alapján)
- Az ítélet 5. oldalának utolsó bekezdése az alábbiakkal egészítendő ki: A szúrást követően a sértetten elvégzett műtéti beavatkozásig a kés a sértett hasfalában maradt. Célszerű, szakszerű és időszerű sebészeti ellátás elmaradása esetén a szúrt csatorna területében a bizonyossággal határos módon súlyos fertőzőes eredetű gyulladás alakulhatott volna ki, amely akár életet közvetlenül veszélyeztető általános testi fertőződést is eredményezhetett volna. Figyelemmel a cselekmény körülményeire, a szúrt sérülés anatómiai jellegzetességeire, az érintett testtájékra, a nagy erőhatásra a ténylegesnél súlyosabb sérülés keletkezésének reális lehetősége fennállt, az adott szúrással a hasüreg megnyitható lett volna és ebben az esetben a szúrás közvetlen életveszélyt eredményezett volna. A fentiekre figyelemmel a halálos eredmény bekövetkezésének reális lehetősége fennállt. (nyomozati irat 803-tól, 38. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldaltól, dr. Molnár Miklós ü. orvosszakértő szakvéleménye alapján.

A fenti kiegészítésekkel teljeskörűen megalapozottá vált ítéleti tényállás a másodfokú eljárásban a Be.352.§ (2) bekezdésére is figyelemmel irányadó volt és a Be.351.§ (1) bekezdésére tekintettel a felülmérlegelés tilalma folytán - a védelmi fellebbezésekben előadottakkal szemben - eredményesen nem volt támadható.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az I.r. vádlott védőjének bizonyítási indítványait az alábbi indokok alapján utasította el. Az elkövetési eszközökön, azaz a késen lévő DNS vizsgálat, valamint a pisztolyon lévő DNS vizsgálat elvégzésére irányuló indítvány elutasításának indokai lényegét tekintve megegyeznek az elsőfokú bíróság ítéletében írt indokokkal (elsőfokú ítélet 33. oldal utolsó bekezdés). A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság indokaihoz csupán azt kívánja hozzáfűzni, hogy az I.r. vádlott az eljárás során nem tagadta egyik védő által megvizsgálni indítványozott eszközök használatát. Ezeket a tárgyakat az eljárás során nemcsak ő, hanem más ismeretlen személyek is már megfogták, ennyi idő elteltével a vizsgálatról eredmény nem várható. A bizonyítási kísérlet elvégzésével kapcsolatban a másodfokú bíróság arra kíván rámutatni, hogy az elkövetést fénykép, illetve videofelvételek rögzítettek, ezek alapján az elkövetés minden részlete jól rekonstruálható volt, ezért az elkövetőn és a sértetten kívül más személyekkel elvégzendő bizonyítási kísérlet elvégzése teljességgel felesleges lett volna.

A Fővárosi Törvényszék okszerűen következtetett az I.r. és a II.r. vádlott bűnösségére, valamint helyesen járt el, amikor az I.r. vádlottat az ellene lőfegyverrel visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette, a felmentő rendelkezés csupán annyiban pontatlan, hogy az 1978. évi IV. törvény megjelölése helyett a Btk-ra, azaz a 2012. évi C. törvényre utalt. Ezt a Fővárosi Ítéltábla pontosította.

A Fővárosi Törvényszék törvényesen alkalmazta a 4/2013. (X.14.) BK véleményben foglaltakra figyelemmel a Btk. 2.§ (2) bekezdését és helyesen minősítette a vádlottak terhére rótt bűncselekményeket a 2013. július 1. napjától hatályos Btk. rendelkezései szerint.

A védelmi fellebbezésekben előadottakra figyelemmel a jogi indokolása csupán az alábbiakkal egészítendő ki. Az I.r. vádlott a másodfokú eljárásban kiegészített tényállás szerint egy 20 cm élhosszúságú konyhakést olyan erővel szúrt bele a sértettbe, hogy az teljes pengehosszúságában behatolt a sértett testébe, csupán a kés nyele akadályozta meg továbbhaladását, a kés az elvégezett műtéti beavatkozásig a sértett hasfalában maradt. Megállapítható, hogy az I.r. vádlott olyan intenzitású élet elleni cselekményt hajtott végre a sértett sérelmére, amelynek folytán a sértett életben maradása csak a véletlenül múlhatott. Mindezekre figyelemmel a védő által felvetett gondatlanságból elkövetett testi sértés vétsége szóba sem jöhetett.

Az I.r. vádlott terhén a lőfegyverrel visszaélés büntette a Be.6.§ (3) bekezdés b./ pontja alapján nem volt megállapítható. Az I.r. vádlott terhére rótt fenti bűncselekmény ugyanis szándékos bűncselekmény, azaz az elkövető tudatának át kell fognia azt, hogy az általa tartott, megszerzett fegyver lőfegyvernek minősül, engedélyköteles. A másodfokú bírósági eljárásban is felvett bizonyítás eredményeképpen azonban kétséget kizáróan nem volt megállapítható az, hogy az I.r. vádlott tudott arról, hogy az általa megszerzett és később tartott - a jogszabály szerint - lőfegyvernek tekintendő elkövetési eszköz annak minősül, és így tartásához, megszerzéséhez engedély szükséges.

A II.r. vádlott védőjének fellebbezésében előadottakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság az anyagi jogi rendelkezések törvényes alkalmazásával minősítette a II.r. vádlott cselekményét a Btk.365.§ (1) bekezdés a./ pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett rablás büntette kísérletének. Az ítéleti tényállás tartalmazza, hogy az I. és II.r. vádlott a rablási cselekmény elkövetésében megállapodtak (elsőfokú ítélet 5. oldal első bekezdés), továbbá azt is, hogy ehhez a II.r. vádlott aktív, fizikai bűnsegélyt nyújtott azzal, hogy bűncselekmény tettesét, az I.r. vádlottat járó motorral várta a helyszín közelében, majd onnan őt sietve el is szállította.

A Fővárosi Törvényszék a büntetés kiszabása során értékelendő súlyosító és enyhítő körülményeket maradéktalanul, pontosan vette számba és értékelte mindkét vádlott tekintetében. A kiszabott büntetések úgy az I.r., mind a II.r. vádlott esetében alkalmasak a Btk.79.§-ában írt büntetési célok érvényesítésére. A Fővárosi Törvényszék által kiszabott büntetések nem csupán vádlottanként önmagukban állnak összhangban a Btk.80.§ (1) bekezdésében meghatározott büntetés kiszabási elvekkel, hanem egymásra tekintettel is arányosnak tekinthetők.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla sem a büntetések súlyosítására, sem azok enyhítésére nem látott törvényes lehetőséget.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A rendelkezésre álló iratok alapján rögzítette a másodfokú bíróság, hogy a II.r. vádlott helyesen 2012. augusztus hó 25. napjától állt lakhelyelhagyási tilalom alatt. E körben a Fővárosi Ítéltábla megjegyzi, hogy az eljárási szabályok helyes alkalmazása mellett ugyanazon vádlott ugyanazon a napon nem állhat két különböző kényszerintézkedés hatálya alatt. Ha a vádlottal szemben ugyanazon a napon két különböző kényszerintézkedés hatályosult, akkor az adott napot mindig a súlyosabb kényszerintézkedéshez kell számítani. Erre figyelemmel a II.r. vádlott esetében a 2012. augusztus 24. napja még az előzetes letartóztatásban töltött időhöz számít, míg egy nappal később, 2012. augusztus 25. napjától áll a legenyhébb kényszerintézkedés hatálya alatt (nyomozati irat 1239., 1245. oldal).

A Fővárosi Ítéltábla pontosította, hogy a Flobert kaliberjelű pisztolyt a Budapesti Rendőr-főkapitányság Gazdasági Igazgatóság Műszaki Osztályán Bj.80/2012. számú bűnjeljegyzékben tartják nyilván.

A Fővárosi Ítéltábla a Btk.92.§-a alapján az I.r. vádlottnak az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú ügydöntő határozat meghozataláig előzetes fogvatartásban töltött idejét a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította, továbbá a másodfokú tárgyaláson felvett adatok alapján megjelölte a vádlott állandó lakóhelyét és tartózkodási helyét.

Budapest, 2014. év november hó 11. napján

. Lassó Gábor
a tanács elnöke

Dr. Ujvári Ákos
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit
bíró

A Fővárosi Törvényszék 6.B.201/2013/38. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.39/2014/19. számú végzésében írt változtatásokkal 2014. november hó 11. napján jogerős és a II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2014. év november hó 11. napján

. Lassó Gábor
a tanács elnöke